

Nem lehet hosszú ideig szüneteltetni a szükségmunkákat

A jövő héten új földbányákban kezdik meg a munkát

(A Délmagyarország munkatársától.) A Tisza áradása következtében, mint ismeretes, víz alá kerültek azok az árterek, amelyekről a töltési munkálatokhoz szükséges földet bányászták a szegedi szükségmunkások. A város ezért pénteken beszüntette a szükségmunkát és mintegy négyszáz munkást bocsájtott el. Az első pillanatokban úgy látszott, hogy az elbocsájtott munkásoknak a foglalkoztatására esetleg hetekig nem kerülhet sor, mert a tapasztalatok szerint az első tavaszi áradás három-négy hétig is eltarthat. Utóbb azonban belátták a városházán, hogy

Ilyen hosszú ideig nem lehet szüneteltetni a szükségmunkát,

különösen most nem, amikor a legnagyobb a nyomorúság, amikor a legkisebb a kereseti lehetőség úgy az iparban, mint a mezőgazdaságban. Kerestek és találtak módot arra, hogy az elbocsájtott munkásoknak legalább egyrésze jusson munkához, de meg van a lehetőség arra is, hogy a munkanélkülieket az eddiginél nagyobb arányban foglalkoztassa a város, hogy folytassa, sőt kiterjessze a megrekedt töltési munkálatokat.

A mérnöki hivatal új, hozzáférhető földbányákat fedezett fel

a város területén. A rókusai állomás mögött van egy agyagos terület, amelyből téglagyártáshoz már bányásztak földet, de amelyből még legalább negyvenezer köbméter föld, tehát majdnem annyi, amennyi az egész Mars-tér feltöltéséhez szükséges, bányászható ki. A napokban megkezdik itt a bányásztást és a kitermelendő földanyaggal a Nagybuváró területét töltik fel. Ennél a munkánál száz-százötven munkást alkalmazhat a város. Megkezdik a felsővárosi leventegyakorlótér planirozását is 15-20 munkással, valamint a repülőtér planirozását ugyancsak 15-20 munkással. A csengelei és a balástyai utak szikeléséhez a már alkalmazott munkásokon kívül a most elbocsájtott munkások közül 140-et vesz fel a mérnöki hivatal, de figyelmezteti

is köhént a paprikáshaltól, se a borítallal nem csal, küldi le egyik pohárral a másik után.

Mondani azonban egyik se mondott semmit, csak nézegették, becsülgették egymást a szemük sarkával, a társaság izgett-mozgott, feszengett, hol az egyik ember próbálta megindítani a társalgást, hol a másik. — nem ért semmit, a szellem két nábobja hallgatott, mint két karthauzi.

Eltelt egy óra, valamelyik szegedi bohém kezdett már restelkedni, odasugott Tömörkénynek:

— Mondj már neki valamit, Pista, hadd szédüljön a pesti.

— Jó, — bólintott Pista engedelmesen, s összehúzott szemöldökkel ránézett Kóborra.

— Parancsol valamit? — nézte vissza csodálkozva a pesti író.

Tömörkény odahajolt hozzá és föladta a kérdést:

— Mondja, Kóbor ur, s ütteti maga a haját?

Az anekdota nincs tovább. Senki se tudja, mit felelt Kóbor Tamás az egyetlen kérdésre, amit Tömörkény hozzáfűzött. S hogy ne maradjon ez irodalomtörténeti titoknak, ezt szerettem volna tőle megkérdezni a negyven éves jubileumán.

Sajnos, nem lehettem ott s így most már alighanem megmarad a titok titoknak. Ugyan akkor is megmaradhatott volna, ha megkérdezem. Mikor negyvenéves jubileumot ül az író, akkor már rendszeren leszoktatja magát a hajviselésről, hogy jobban térjen a homlokán a babér. De azért, azt hiszem, hiteles az anekdota, ha csonka is. Én ismerem Kóbor Tamásnak egy arcképét abból az időből. A Hét közölte, hátul, az apróbetűs rovatban, több harminc événél, hogy láttam, de azért a szemem előtt van minden vonása a kis tollrajznak. Akkor a idres, bodros bozontja volt annak, hogy ma egy tucat fiatal író kiruházkodhatna belőle.

Nekem elhibeti Kóbor Tamás, ha magának lehetetlennek rémlik is.

a munkásokat, hogy erre a munkára csak szakképzett kubikosok jelentkezzenek, mert a díjazás a végzett munka arányában történik és azok, akiknek nincsen megfelelő gyakorlatuk, alig kereshetnek valamennyit.

Ezeknél a munkálatoknál tehát körülbelül 150-180 munkást foglalkoztathat a város, felét az áradás következtében elbocsájtott munkásoknak.

Van azonban mód a többiek foglalkoztatására is és ezt a módot vitéz Gárgyán Imre törvényhatósági bizottsági tag jelölte meg a polgármesterhez szombaton benyújtott indítványában. Gárgyán hivatkozik az egyik őszi közgyűlésen letárgyalt indítványára, amelyben a két Buvártó feltöltését jelölte meg a legsürgősebbnek azzal a javaslattal, hogy a tő területét ház-

DARMOL
1 PRÓBACSOMAG = 2-4 ADAG.

helyekké parcellázza föl a város és így értékesítse. Indítványában három helyet jelölt meg, ahol a város kibányászhatja a szükséges földmennyiséget. Keltő a Tisza ártere volt, amely most víz alá került, a harmadik azonban az a régi tiszai töltés, amely a rendező-pályaudvartól a szabadkai műútig nyúlik. Erre a töltésre ma már semmi szükség nincsen, mivel az új tiszai töltések teljesen feleslegessé teszik, a város tehát akadálytalanul lehordathatja és sokat töltethet belőle. Az újabb indítvány hivatkozik arra, hogy ennek a rendeltetését veszített töltésnek a lehordásával, amelyhez a város hatósága annak idején hozzá is járult, most elháríthatják azt a kellemetlenséget, amit az áradás okozott és munkába állíthatják az elbocsájtott munkásokat, sőt talán többet is.

Schreiber Tamás egy Hernád-uccai albérleti cselédszobában gyilkolta meg Nagy Máriát

A budapesti rendőrség szombaton megoldotta a kegyetlen gyilkosság rejtélyét
Schreiber-Hubai Henrik álnéven jelentette be magát — A gyilkosság megdöbbentő részletei

Szekszárdon bujkál a gyilkos?

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Négynapos lázas nyomozás után a budapesti rendőrség szombatra megoldotta a szolnoki pályaudvaron talált bőröndbe csomagolt női holttest rejtélyét és most már meg van a remény arra, hogy a bestiális gyilkosság tettese rövidesen rendőrkézre kerül.

Nagy Mária személyazonosságának bravúros megállapítása után egy órával Vogl rendőrkapitány már tudta a valószínű gyilkos nevét, hogy a gyilkos nem lehet más, mint Schreiber Tamás József elzárított magánhivatalnok.

Szombatra megállapították, hogy

Schreiber Nagy Máriával a Hernád-ucca 50. számú házban lakott albérleiben egy cselédszobában,

ahol Hubai Henriknek jelentette be magát és Nagy Máriát feleségként szerepeltette. Megállapították azt is, hogy

Schreiber itt fojtotta meg kedden délután áldozatát.

Egy Rottenbiller-uccai vendéglős felesége, Hegedűs Ferencné jelentette be, hogy a lapokban közölt fényképek alapján valószínűnek tartja, hogy Schreiber és Nagy Mária lakott nála a Hernád-uccai albérleti cselédszobában, akik

szierda óta eltűntek.

Azonnal bizottság szállt ki a Hernád-uccai házba, ahol Tápai Ilona elmondotta, hogy decemberben a cselédszobát egy magát Hubai Henriknek nevező embernek adták ki, aki a nála lakó nőt feleségének nevezte. A pár csendesen élt a kis szobában. Kedden délután a házbeliek nem tartózkodtak otthon és amikor későn hazatértek, Hubai bent volt a szobában. Nemsokára hallották, hogy kinyílik az ajtó és valami súlyos tárgy üdölik a földhöz. Most már biztosra veszi — mondotta a tanu —, hogy

Hubai-Schreiber este 7-kor cipelte ki a szobából a súlyos bőröndöt.

Hubai szerdán reggel tért haza. A tanu kedden egész nap nem látta a nőt, de a hangját többször hallotta, sőt kihallatszott vidám kacagása is.

Déltűn történhetett a gyilkosság, amikor a házbeliek nem voltak otthon.

Amikor Hubai másnap reggel hazajött, meg-

Svájci órák, ékszerek 6-8 havi, Alpakka evőeszközök, „His Masters“ gramofonok 12 havi részleteire is Tóth órásnál

Tört. arany, ezüst beváltás és óra-, ékszerjavítás. ABC beszerzés

mosdott, majd szobájában tartózkodott, végül eltávozott. Déltűn egy idegen férfi járt a házban és Hubaiék után érdeklődött.

— Egy üzenetet hoztam Hubainak — mondotta —, hogy felesége megbetegedett, ne várja haza, mert

elutazott Veszprémbe rokonaihoz.

Hubait azóta nem látták. Csütörtökön gyanús lett a dolog, benyitottak a cselédszobába, ahol egy levelet találtak, amelyben Hubai bejelenti, hogy a felesége beteg, elutazott, de neki nincs pénze, ezért nem akar ingyen lakni a lakásban és inkább ő is elutazik rokonaihoz. Hubai végül

bocsánatot kért a házbeliektől,

hogy ilyen hamar, bejelentés nélkül és fizetés nélkül elutazik. A házbeliek egyébként felismerték a Schreiberékről készített közös fényképet. Az írásszakértők pedig a lakásban hagyott levélben

határozottan felismerték Schreiber kézírását.

Ezek alapján most már tisztán áll a rendőrség előtt a gyilkosság lefolyása.

A rendőrség úgy rekonstruálja a történeteket, hogy

Schreiber szabadulni akart a nőtől, hogy gazdagon nősülhessen.

Sokáig tervezte a gyilkosságot és

megdöbbentő rafinériával készítette elő.

Nagy Máriát levitette nővérehez Békéscsabára, kitalálta a veszprémi utazást, majd egyik bűntársával még a házbelieknek is tudtára adta azt, nehogy feltűnjön Nagy Mária eltűnése. A Teleki-téren megvásárolta azután a bőröndöt és déltűn, amikor senki sem tartózkodott a lakásban, megfojtotta a nőt és holttestét becsomagolta a bőröndbe, végül elvitte vonaton Hatvanig, de reggelre már otthon volt lakásában.

A detektívek százai mentek szét, akik egész Budapesten

nagy hajtó razzliát tartottak

a hajnali órákig. A rendőrség azt hiszik, hogy Schreiber még mindig Pesten bujkál, mert pénze nem volt a menekülésre.

Jelentkezett egy tanu, aki szerint

Schreibert a Keleti-pályaudvaron látta, amint a pécsi vonatra jegyet vásárolt.

A szekszárdi rendőrségen

ma jelentkezett Dóra Antal pékmester és elmondta, hogy a lapok fényképei közt látta Schreiber Tamás fényképét és arról ráismert arra az emberre, aki tegnap este nála járt és szállást kért. Az ember elmondta, hogy fáj a keze és ezért nem tud mun-